

synes jeg også alternativet gør. Problemet er, at man godt kan lukke øjnene for det her på den måde, at det er etisk besværligt at fumle med. Det tror jeg alle synes, der har været inde i den her debat. Men provokationen i det her er jo det fantastiske høje dødstal, vi har. Det er det, der er provokationen i den her debat, og jeg synes, det rejser endnu større etiske problemer ikke at kunne levere et sandsynligt svar på, hvordan vi får det meget høje dødstal bragt ned.

Må jeg bare minde om et land som Holland, der konsekvent har en anderledes tilgang end den, som fru Gitte Seeberg roser – den politimæssige og den retsmæssige, som er den danske vinkel – nemlig en konsekvent sundhedstilgang. Holland har et dødstal, der målt i forhold til indbyggertallet er tyve gange lavere. Man skal selvfølgelig altid være forsigtig, når man sammenligner én kultur med en anden kultur, men tyve gange lavere! Gør det ikke indtryk på fru Gitte Seeberg og forbudslinjen?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er rigtigt, at denne her sag rejser nogle store problemer og også nogle store etiske problemer, men jeg mener bare, at man har pligt til som politiker at se det ud fra en samlet afvejning.

Der er ikke nogen enkle svar på, hvordan man løser vores narkoproblemer, og jeg tror, vi må se i øjnene, at vi aldrig nogen sinde kommer til at løse vores narkoproblemer fuldt ud, men det gælder om at gøre det så godt som muligt, og dér tror jeg på, at det rigtige er, som jeg nævnte i min ordførertale, behandling, behandling, behandling.

Samfundet stiller med nogle tilbud. De tilbud, vi kan stille med, er tilbud om, at folk kan blive afvænnet. Der vil være dødsfald. Det vil der være under alle omstændigheder. Men der er grænser for, hvilke tilbud man kan stille med.

Så vil jeg sige med hensyn til forsøget eller ordningen i Holland, at i Holland er der ikke mange narkomaner, der anvender injektion; dér ryger man mere heroinen, og det er jo en af forklaringerne på, at der ikke dør lige så mange i Holland.

Inge Refshauge (DF):

Da vores ordfører på området, fru Birthe Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Dansk Folkepartis synspunkter.

Beslutningsforslaget, som SF genfremsætter, har vi ikke ændret vores holdning til siden sidst. Vi er fortsat imod, at man giver gratis heroin til hårdtbelastede narkomaner, ud fra, at vi ser det som et symptom på manglende evne til at afvænne narkomaner.

Gratis heroin er ikke løsningen. Dansk Folkeparti mener, at vi gør narkomanerne en bjørnetjeneste ved en sådan behandling. Men vi skal ikke lukke øjnene for – hverken menneskeligt eller fra samfundets side – at der er problemer. Vi må tage fat om nældens rod og ikke legalisere og acceptere, fordi vi får at vide, at gratis heroinforsøg kan løse kriminalitetetsproblemet for stofmisbrugere.

Da metadon blev introduceret i 1960'erne, var det med henblik på at hjælpe de mest belastede stofmisbrugere. Vi må så konstatere, at det i dag er den mest benyttede behandlingsform. Foretager vi nu det samme med udlevering af heroin som led i en ny behandlingsform, er vi overbeviste om, at det vil lide samme skæbne som udleveringen af metadon, nemlig at udviklingen vil gå hen imod, at der sker en udvidelse af antallet af stofmisbrugere, som så vil forlange gratis heroin.

Så vidt vi er orienteret, ved vi fra det schweiziske forsøg intet om, hvad resultatet havde været, såfremt man havde støttet med yderligere sociale foranstaltninger, omsorg og pleje. Det gælder ligeledes det hollandske forsøg. Sverige har også iværksat forsøg med det gode formål at få afvænnet narkomaner.

Problematikken er åbenlys, og det er beskæmmende at være vidne til narkodødsfald på omkring 275 pr. år. Derfor må den rigtige metode anvendes fra samfundets side. Stofmisbrugere må ikke få den opfattelse, at afvænnelse ikke er vejen frem, som en forfatter har udtrykt det, og ydermere en, som selv har haft problemerne tæt inde på livet.

Desuden må vi ikke lave en strategi for narkomanerne uden at forlange, at de holdes fast på målkraft. Vi vil ikke have en smeltedigelløs for alskens narkomaner, der ligesom ved Christianias etablering blev tiltrukket af den danske rus. Også henvendelser fra pårørende grupper beder så mindeligt om, at vi ikke vakler i denne sag og giver gratis heroin.

Derudover vil vi gerne have set på det nye præparat i narkobehandlingen, nemlig Buprenorphin – det er et svært ord – som Københavns Kommune har lanceret på forsøgsbasis i behandlingen af narkomaner, ligesom vi øn-